

РЕШЕНИЕ

№ 1059

гр. Перник, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в

публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н.М.К.

при участието на секретаря Ц.Ч.М.

като разгледа докладваното от Н.М.К. Гражданско дело № 20231720101992 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правно основание чл.439 от ГПК.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба от Р. Г. М. от гр. *****, ул.,***** бл.**, ап.* ЕГН ***** чрез адв. Б. срещу “Топлофикация- Перник”АД, с ЕИК:113012360 и адрес на управление:гр.Перник, ж.к.“Мошино“, с която е предявен иск с правно основание чл.439 ГПК, с който ищцата иска да бъде признато за установено спрямо ответника, че не дължи на ответника сумата от 2126,64 лв., представляваща неплатената част от главницата за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2009 г. до 30.04.2011 г., сумата от 452,74 лв., съставляваща мораторна лихва за периода от 30.06.2009 г. до 27.09.2012 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението-30.10.2012 г. до окончателното ѝ плащане, както и направените разноски в размер на 300 лв. юрисконсултско възнаграждение и сумата от 51,59 лв., съставляваща държавна такса, за която сума е издаден изпълнителен лист от 19.02.2013 г. въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение по ч.г.д.7635/2012 г. на ПРС, въз основа на който е образувано изп.д. №1677/2021 г. по описа на ЧСИ А.В. като погасени по давност.

Ищцата Р. Г. М. от гр. *****, ул.,***** бл.**, ап.* ЕГН ***** чрез адв. Б. в исковата си молба твърди, че на 15.01.2023 г. получила писмо от ТП на НОИ - Перник, че въз основа на постъпило запорно съобщение изх. № 761/05.01.2023 г. на ЧСИ А.В., върху получаваната от нея пенсия е бил наложен запор за сумата в размер на 5132,48 лв. по изп. дело № 20218130401677, като от пенсията ѝ щяла бъде удържана сума в размер на 230,00 лв. месечно, считано от 01.02.2023 г. до вдигане на запора. Освен наложения върху получаваната от нея пенсия запор, по посоченото по - горе изпълнително дело, със запорни съобщения от 20.09.2021 г. бил наложен запор и върху откритите на нейно име банкови сметки в ПИБ АД, Райфайзен банк ЕАД и Юробанк България АД. След направена справка в кантората на ЧСИ А.В. установила, че посоченото по - горе изпълнително дело било образувано въз основа на изпълнителен лист от 19.02.2013 г., издаден по ч. гр. дело № 7635/2012 г. на ПРС, съгласно който била осъдена да заплати на „Топлофикация - Перник“ ЕАД, сумата от 2126,64 лв. представляваща главница за неплатена топлинна енергия за

периода от 01.05.2009 г. до 30.04.2011 г. включително, сумата от 452,74 лв. представляваща законна лихва за забава на месечните плащания за период от 30.06.2009 г. до 27.09.2012 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за 1 изпълнение -30.10.2012 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените разноски по делото в размер на 300,00 лв. юрисконсултско възнаграждение и сумата от 51,59 лв. държавна такса. Молбата за образуване на изпълнителното дело била подадена от „Топлофикация - Перник“ АД до ЧСИ А.В. на 03.08.2021 г. Със същия изпълнителен лист на 17.06.2013 г. било образувано изп. дело № 433/2013 г. по описа на ЧСИ Е.Д. с район на действие ПОС, с взыскател „Топлофикация Перник“ АД и длъжник Р. Г. М.. Посоченото изпълнителното дело било прекратено с постановление № 1401/2020 г. на ЧСИ Е.Д. на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. След образуването на посоченото изпълнително дело по отношение на ищцата не били предприемани никакви изпълнителни действия, като след получаване на ПДИ по същото на 10.09.2013 г. въз основа на подадена от нея молба от 30.09.2013 г. ѝ било разрешено да заплаща задължението разсрочено - по 100,00 лв. месечно. Последната направена от ищцата вноска по делото била от 25.11.2014 г. , като от този момент по делото не били постъпвали никакви молби от взыскателя за предприемане на изпълнителни действия, нито ЧСИ бил предприел такива по отношение на нея. Съгласно чл. 111б. „в“ от ЗЗД вземанията за наем, лихви и за други периодични плащания се погасявали с изтичането на тригодишна давност, поради което счита, че вземането по изпълнителен лист от 19.02.2013 г. издаден по ч. гр. дело № 7635/2012 г. на ПРС било погасено по давност още преди образуването на изп. дело № 1677/2021 г. по описа на ЧСИ Анелия Ваилева. Счита, че вземанията за ползването на топлинна енергия, предоставяна от ответника „Топлофикация -Перник“ АД имали характера на периодични плащания по смисъла на чл. 111 б. „в“ от ЗЗД, тъй като били налице повтарящи се през определен период от време еднородни задължения, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпвал през предварително определени в общите условия интервали от време, каквато била и задължителната за съдилищата практика на ВКС, постановена с Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г., постановено по тълк. дело № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС. Поради изложеното и съгласно чл. 111, б.„в“, пр. второ и трето от ЗЗД, приложим за процесиите вземания за главница и лихва бил три годишният срок на погасителна давност. Съгласно т. 14 на Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК, давността се прекъсвала с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ. Тъй като по отношение на ищцата не били предприемани никакви изпълнителни действия по посочения по - горе изпълнителен лист, счита че към момента на новообразуването със същия изпълнителен лист изп. дело № 1677/2021 г. по описа на ЧСИ А.В. бил липсвал изпълнителен титул за събиране на вземането.

Изпълнителното дело било образувано с молба от 03.08.2021 г., като от момента на последното валидно предприето изпълнително действие по образуването въз основа на същия изпълнителен лист изп. дело № 433/2013 г. на ЧСИ Е.Д., а именно - 25.11.2014 г., когато по делото постъпила сумата в размер на 50,00 лв. , до образуването на новото изпълнително дело на 03.08.2021 г. били изминали седем години, през което време взыскателя не бил предприел никакви действия за събиране на вземането си по отношение на ищцата, поради което счита, че вземането по изпълнителен лист от 19.02.2013 г., издаден по ч. гр. дело № 7635/2012 г. на ПРС било погасено по давност и не подлежало на принудително изпълнение, тъй като съгласно чл. 110 от ЗЗД с изтичането на петгодишна давност се погасявали всички вземания, за който законът не предвиждал друг срок.

В законоустановения срок ответникът “Топлофикация- Перник”АД е подал отговор, с който е оспорил исквете по основание и размер, поради което и иска отхвърлянето им като неоснователни. Ответникът твърди, че са предприети изпълнителни действия, в резултат на които давността е прекъсвана многократно. Ответникът твърди и се позовава на съдебна

практика в този смисъл, че перемцията на изпълнителното дело е без значение относно прекъсването на давността. Моли предявените иски да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани и претендира сторените по делото разноси. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на насрещната страна при условие на евентуалност.

В открито съдебно заседание ищцата чрез процесуалния си представител моли съдът да уважи предявения иск като основателен и доказан. Претендира сторените по делото разноси.

В открито съдебно заседание ответникът не изпраща представител по закон или по пълномощие, като депозира писмена молба чрез юрисконсулт Софрониева на 25.10.2023 г., с която моли съдът да отхвърли иска като неоснователен и недоказан. Претендира сторените по делото разноси и представя списък с разноси по чл. 80 ГПК.

Пернишкият районен съд, като взе предвид становището на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира, че така предявените иски с правно основание чл.439 от ГПК са допустими, тъй като към момента е налице висящо изпълнително производство по изп.д. № 1677/2021 г. на ЧСИ А.В., поради което и следва да се произнесе по същество.

По основателността:

Видно от представените по делото писмени доказателства изпълнително дело № 433/2013 г. по описа на ЧСИ Е.Д. било образувано на 17.06.2013 г. въз основа на изпълнителен лист от 19.02.2013 г., издаден по ч. гр. дело № 7635/2012 г. на ПРС, съгласно който ищцата била осъдена да заплати на „Топлофикация - Перник“ ЕАД, сумата от 2126,64 лв. представляваща главница за неплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2009 г. до 30.04.2011 г. включително, сумата от 452,74 лв. представляваща законна лихва за забава на месечните плащания за период от 30.06.2009 г. до 27.09.2012 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение -30.10.2012 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените разноси по делото в размер на 300,00 лв. юрисконсултско възнаграждение и сумата от 51,59 лв. държавна такса. Молбата за образуване на изпълнителното дело № 1677/2021 г. била подадена от „Топлофикация - Перник“ АД до ЧСИ А.В. на 03.08.2021 г. Със същия изпълнителен лист на 17.06.2013 г. било образувано изп. дело № 433/2013 г. по описа на ЧСИ Е.Д. с район на действие ПОС, с взыскател „Топлофикация Перник“ АД и длъжник Р. Г. М.. Посоченото изпълнителното дело било прекратено с постановление № 1401/2020 г. на ЧСИ Е.Д. на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. След образуването на посоченото изпълнително дело по отношение на ищцата не били предприемани никакви изпълнителни действия, като след получаване на ПДИ по същото на 10.09.2013 г. въз основа на подадена от нея молба от 30.09.2013 г. ѝ било разрешено да заплаща задължението разсрочено - по 100,00 лв. месечно. Последната направена от ищцата вноска по делото била от 25.11.2014 г. , като от този момент по делото не били постъпвали никакви молби от взыскателя за предприемане на изпълнителни действия, нито ЧСИ бил предприел такива по отношение на нея. На 15.01.2023 г. ищцата било получила писмо от ТП на НОИ-Перник, с което била уведомена, че по изпълнителното дело № 1677/2021 г. на ЧСИ А.В. ѝ бил наложен заповед върху пенсията по силата на заповедно съобщение с изх. № 761/05.01.2023 г., като от пенсията ѝ щяла да бъде удържана сумата от 230,00 лв. месечно, считано от 01.02.2023 г. до вдигането на заповедта. По същото изпълнително дело на 20.09.2021 г. ѝ бил наложен заповед върху банковите сметки.

Предвид гореизложената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл.439 от ГПК, длъжникът по изпълнителното производство може да оспори чрез иск изпълняемото право на вискателя, ако възраженията му се основат на факти, настъпили след издаването на съдебния акт. Искът по чл.439 от ГПК е отрицателен установителен иск и с него ищецът се домогва да установи, че изпълняемото право на вискателя по изпълнителното дело, вследствие на новонастъпили след постановяването на съдебния акт факти, е престанало да съществува, или че изпълняемостта му не е настъпила. Предявеният иск е основан на твърдения, че ищецът не дължи процесните суми поради наличие на новонастъпили обстоятелства след издаване на изпълнителния лист. Настоящия съдебен състав намира, че обективирания в издадения изпълнителен лист вземания на ответника се погасяват с изтичането на пет-годишен давностен срок по чл.117, ал.2 от ГПК, тъй като с неговото издаване вземането е определено по основание и размер. Съгласно задължителното за съдилищата Постановление № 3/18.11.1980 г. на Пленума на ВС, с образуването на изпълнителното производство през 2013 г. давността за процесните вземания е прекъсната на основание чл.116, б. „в“ от ЗЗД. Съгласно ТР № 3/2020 г. от 28.03.2023 г. погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015 г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС. В случая изп. дело № 433/2013 г. по описа на ЧСИ Е.Д. е било образувано на 17.06.2013г. преди приемането на 26.06.2015 г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС. Според мотивите на възприетата за правилна с цитираното тълкувателно решение съдебна практика задължителното тълкуване по ППВС № 3/1980 г. отпада едва от момента на обявяване на Тълкувателното решение, с което Постановлението е счетено за загубило сила. Затова по изпълнителните дела, образувани за принудително събиране на вземания до обявяване на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС, какъвто е настоящия случай не е текла погасителна давност на основание чл. 115, ал. 1, б. „ж“ ЗЗД.

Давността за тези вземания е започнала да тече от 26.06.2015 г. и би следвало да изтече на 26.06.2020 г. Съгласно твърденията на ищцата молбата за образуването на изп. дело №1677/2021 г. по описа на ЧСИ А.В. е подадена на 03.08.2021 г. или след тази дата.

С оглед на изложеното към настоящия момент предявеният иск се явява основателен.

Според мотивите на възприетата за правилна с цитираното тълкувателно решение съдебна практика задължителното тълкуване по ППВС № 3/1980 г. отпада едва от момента на обявяване на Тълкувателното решение, с което Постановлението е счетено за загубило сила. Затова по изпълнителните дела, образувани за принудително събиране на вземания до обявяване на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС, не е текла погасителна давност на основание чл. 115, ал. 1, б. „ж“ ЗЗД. Давността за тези вземания е започнала да тече от 26.06.2015 г.

Предвид горното към 26.06.2020 г. предвидената в чл.117, ал.2 от ГПК пет годишна погасителна давност е изтекла, а молбата за образуването на изп. дело №1677/2021 г. по описа на ЧСИ А.В. е подадена на 03.08.2021 г. или след тази дата, поради което и обективирания в процесния изпълнителен лист вземания на ответното дружество са погасени по давност. Извършваните след тази дата изпълнителни действия по второто изпълнително дело при ЧСИ А. В., а именно налагане на запор върху банковите сметки на ищцата на 20.09.2021 г. и налагането на запор върху пенсията ѝ на 05.01.2023 г. не са от естество да прекъснат вече изтеклата погасителна давност.

С оглед горното, предявените искове, като основателни и доказани следва да бъдат уважени, като съдът постанови решение, с което да признае за установено, че ищецът, в не дължи на ответника обективирания в процесния изпълнителен лист вземане, поради погасяването му по давност.

По разпоските:

Ищецът е поискал да му бъдат присъдени сторените по делото разноски, като същият е бил освободен от държавна такса с определение на съда от 30.05.2023 г. и му е била оказана безплатна адвокатска помощ по реда на чл. 38 ЗА, поради което не е сторил разноски в настоящото производство и същите не следва да му бъдат присъждани. На основание чл. 38 ЗА във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от НМРАВ и с оглед изхода на спора на процесуалния представител на ищцата адв. В. Б. следва да ѝ бъде присъдено адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ в размер на 593,09 лв., което следва да бъде поето от ответника. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати всички дължими държавни такси и разноски или сумата от 117,24 лв., съставляваща дължима държавна такса и сумата от 10 лв., съставляваща такса за издадените в полза на ищцата два броя съдебни удостоверения.

Водим от горното, Пернишкият районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.439 от ГПК, по отношение на “Топлофикация-Перник” АД, ЕИК 113012360, адрес на управление: гр.Перник, ж.к. “Мошино“, че: Р. Г. М. от гр. *****, ул.,***** бл.**, ап.* ЕГН ***** **НЕ ДЪЛЖИ** на „Топлофикация - Перник“ АД, ЕИК 13012360 сумата от 2126,64 лв. представляваща главница за неплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2009 г. до 30.04.2011 г. включително, сумата от 452,74 лв. представляваща законна лихва за забава на месечните плащания за период от 30.06.2009 г. до 27.09.2012 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение -30.10.2012 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените разноски по делото в размер на 300,00 лв. юрисконсултско възнаграждение и сумата от 51,59 лв. държавна такса, за които суми е била издадена заповед за изпълнение № 5798 от 31.10.2012 г. по ч.гр.д. № 7635/2012 г. на ПРС и изпълнителен лист от 19.02.2013 г. на Пернишкия районен съд и за събиране на тези суми е образувано изп.д. № 433/2013 г. на ЧСИ Е.Д. и изп.д. № 1677/2021 г. на ЧСИ А.В. **като погасени по давност.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК “Топлофикация-Перник” АД, ЕИК 113012360, адрес на управление: гр.Перник, ж.к. “Мошино“, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметката на ПРС сумата от 117,24 лв., съставляваща дължима държавна такса и сумата от 10 лв., съставляваща такса за издадените в полза на ищцата два броя съдебни удостоверения.

ОСЪЖДА на основание чл. 38 ЗА във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от НМРАВ “Топлофикация-Перник” АД, ЕИК 113012360, адрес на управление: гр.Перник, ж.к. “Мошино“, **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат В. Б. от АК-Перник адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ищцата в размер на 593,09 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____